

У Центральному Комітеті КПРС

ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ ПАРТІЙНОГО КЕРІВНИЦТВА КОМСОМОЛОМ І ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО РОЛІ В КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

Центральний Комітет КПРС розглянув питання про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді. В постанові відзначається, що Ленінський комсомол гідно виконує роль надійного резерву партії, її активного помічника в комуністичному вихованні підрастаючих поколінь, у боротьбі за торжество ідеалів комунізму. Об'єднуючи у своїх рядах 42 мільйони юнаків і дівчат, ВЛКСМ займає важливе місце в політичній системі радянського суспільства, бере діяльну участь у розвитку економіки, науки і культури, залучаючи до розгортання соціалістичної демократії, зміцненні обороноздатності країни.

Комсомольці, молодь з честю продовжують справу старших поколінь, за покликом партії з ентузіазмом беруться за розв'язання найважливіших для країни завдань. Мільйони юнаків і дівчат своєю повсякденною буденною роботою вписують все нові сторінки в історію комсомольської слави. Вагомими є вклад комсомолу в спорудження Байкало-Амурської магістралі, газопроводу Уренгой — Помари — Ужгород, у перетворення російського Нечорнозем'я, освоєння цілинних, багатств Сибіру, Далекого Сходу, Крайньої Півночі, в реалізацію Продовольчої і Енергетичної програм.

Вірні заповітам Леніна, КПРС виходить з того, що керівництво партії молодіжним рухом є найпершою умовою і найважливішим гарантом революційної наступності поколінь у соціалістичному суспільстві, за порукою ідейності, бойовості і творчої активності комсомолу. І цей принцип неухильно втілюється в життя. Під впливом рішень XXVI з'їзду наступних Пленумів ЦК КПРС збагачується зміст, удосконалюються форми і методи партійного керівництва комсомолом, посилюється партійний вплив на молодь через комуністів, які працюють у комсомольських організаціях. Активну участь у роботі з молоддю беруть державні і громадські організації, ветерани партії, праці і війни.

Разом з тим, завдання вдосконалення розвиненого соціалізму, посилення протидії двох світових систем вимагають подальшого поліпшення партійного керівництва комсомолом, всієї справи виховання підрастаючого покоління, активізації його участі в соціалістичному будівництві. Необхідно враховувати й те, що серед деякої частини молоді мають місце трудові і громадські пасивність, індивідуалізм, недисциплінованість та інші негативні прояви.

ЦК ВЛКСМ, комсомольські органи на місцях повільно перебудовують стиль і методи своєї діяльності, допускають істотні недоліки в

роботі з комсомольськими кадрами. Комсомольські організації не завжди ефективно використовують наявні можливості впливу на молодих людей, намагаються розв'язувати нові завдання «заїждженими», шаблонними прийомами й засобами. Часто вони не адекватно реагують на нові загрози в середовищі, надавати їм потрібної спрямованості.

Партійні органи нерідко підмінюють вимогливе довіря до комсомольських організацій зайвою регламентацією та опікою, а в деяких випадках виявляють елементарну неувагу до їх справ і турбот. Багато партійних комітетів ослабили роботу з комсомольським активом, недостатньо узгадують і впроваджують позитивний досвід роботи з комсомолом, молоддю.

Центральний Комітет КПРС підкреслює, що подальше поліпшення виховання підрастаючого покоління слід розглядати як надзвичайно важливу партійну, державну і загальнонародну справу. Виходить з того, що в кінцевому підсумку це питання надійного забезпечення майбутнього нашої Батьківщини.

В нинішніх умовах дедалі більшої актуальності набуває історичний заповіт В. І. Леніна, даний молоді в його виступі на III з'їзді комсомолу: вчитися комунізму. Обов'язок партійних організацій — вчити юнаків і дівчат комунізму на прикладі життя і діяльності великого Леніна, на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу, виявляти молоді цілковиті довіря, одночасно підвищуючи до неї вимогливість, підносити її відповідальність за історичну долю соціалізму.

ЦК Компартії союзних республік, крайкомів, обкомів, окружкомів, міських комкомів і райкомів партії, первинним партійним організаціям запропоновано забезпечити безумовне виконання рішень XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС, вказівок Генерального секретаря ЦК КПРС т. Черненко К. У., які містять його виступи на партійному і життєвому (1984 р.) Пленумі ЦК, на Всесвітній нараді секретарів комсомольських організацій з питань посилення партійного керівництва комсомолом, підвищення його ролі у вихованні молоді. Вважати головним завданням комсомолу, молоді — на повну силу підключитися до цієї нелегкої багатопланової роботи, яку партія визначає як удосконалення розвиненого соціалізму, виховувати молодих людей в дусі беззавісності, відданості справі комунізму, гідними громадянами радянського суспільства.

Наполегливо формуванню молодих людей марксистсько-ленінський світогляд, класову самосвідомість, не-

примиренність до буржуазної ідеології, до всього, що суперечить ідеї соціальної справедливості. Виробляти у молоді органічну потребу в оволодінні сучасними знаннями, активно залучати її до творчої діяльності, розв'язання ключових завдань економічного і соціального розвитку, до управління державою і суспільством. Добиватися, щоб уся справа виховання, освіти і навчання молоді була вихованням в ній комуністичної моралі.

Партійне керівництво комсомолом, підкреслюється в постанові ЦК КПРС, повинно мати плановий, систематичний характер, забезпечувати активну, цілеспрямовану діяльність усіх ланок Спілки Молоді. Важливо постійно і глибоко заникати в ті соціальні, ідеологічні процеси, які відбуваються в молодіжному середовищі, систематично аналізувати їх, допомагати комсомольським організаціям у виборі основних напрямів, найбільш дієвих форм роботи.

При цьому треба виявляти максимум переконання й товариської уваги, підтримувати корисні починання, «вчити й підтягувати не повчаннями, а роботою» (Ленін). Вважати все це обов'язковою вимогою до стилю партійного керівництва молодіжними організаціями.

Необхідно регулярно розглядати питання життя і діяльності комсомольських організацій, допомагати їм у розв'язанні соціальних проблем молоді. Створювати умови для того, щоб комсомол повною мірою використовував свої великі праця в управлінні державними й суспільними справами. Всі насущні питання навчання, праці, побуту і відпочинку молоді повинні неодмінно вирішуватися при безпосередній участі комсомолу. Практикувати запрошення комсомольців і молоді на партійні збори. Вважати доцільним обирати до складу партійних комітетів і бюро секретарів комсомольських організацій справжніх вождів молоді. Добирати в партію кращих вихованців комсомолу, насамперед з числа робітників і колгоспників. Підвищити відповідальність комсомольських організацій за орієнтацію в партію членів ВЛКСМ.

Слід постійно дбати про підвищення ролі партійного ядра в діяльності Спілки Молоді. Пам'ятати, що робота комуніста в комсомолі — це відповідальна партійна робота і виконувати її треба з честю. Кожен молодий комуніст повинен подавати приклад самовідданості в праці ідейної переконаності, бездоганної особистої поведінки.

Партійні комітети повинні вжити заходів для посилення роботи з молоддю радянських, профспілкових, господарських органів, громадських організацій, політ-

шити координацію їх дій. Добиватися неухильного здійснення на практиці вимог партії про постійне спілкування партійних керівників з молоддю, активну участь комуністів, усіх керівних кадрів у комуністичному вихованні підрастаючого покоління. Вони повинні там, де працює, навчається, відпочиває молодь, відверто, довірливо розмовляти з нею в найбільш питаннях, давати на них вичерпні відповіді.

ЦК ВЛКСМ, республіканські, крайові та обласні комітети комсомолу повинні збільшувати вклад комсомольських організацій у реалізацію планів господарського і соціально-культурного будівництва. Прищеплювати кожному молодому трудівникові свідомість того, що партія, визначаючи перспективи розвитку країни, значною мірою розраховує на майстерність рук, на держання думки, на трудовий ентузіазм нинішньої молоді. Наполегливо залучати її до соціалістичного змагання, розвивати рух комсомольської молодіжних колективів, підносити їх авторитет і роль у вихованні юнацтва. Зосередити зусилля молоді на основних напрямках інтенсифікації суспільного виробництва, науково-технічного прогресу, комплексній автоматизації, розвитку електроніки, атомної енергетики, створенні і впровадженні принципів нових видів матеріалів, техніки і технології, на оволодінні економічними методами господарювання.

Дуже важливо при цьому, щоб, приділяючи увагу широкомасштабним заходам, комсомольські організації не залишали на другому плані так звані «малі», повсякденні, конкретні діла, з яких у кінцевому підсумку виростають відчутні результати.

Партійним, профспілковим і комсомольським організаціям, господарським керівникам необхідно постійно дбати про створення молоді робітникам, колгоспникам і спеціалістам умов для високопродуктивної праці, підвищення професійної майстерності та повноцінного відпочинку. Розвивати і вдосконалювати наставництво, виховувати у молоді любов до праці, непримирненість до розхлябаності, безгосподарності, пияцтва і педарства. Тільки у свідомій і дисциплінованій праці разом з робітниками і селянами, вказував В. І. Ленін, можна стати справжніми комуністами.

ЦК ВЛКСМ, міністерствам і відомствам запропоновано рішуче покінути з формально-бюрократичним ставленням до ударних комсомольських будов, формування на них трудових колективів. Забезпечити, щоб кожна комсомольсько-молодіжна будова була для юнаків і дівчат справжньою школою громадянського

становлення, трудового і політичного загартовування, справді ударної праці. Вжити заходів для поліпшення роботи студентських будівельних загонів.

ЦК КПРС вважає, говориться в постанові, що справою першорядної ваги партійних і комсомольських організацій повинно бути ідейно-політичне і моральне виховання молоді. Керуючись настановами червневим (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, слід вести цю роботу широким фронтом, враховувати специфіку різних категорій молоді, рівень її освіти, інформованості, інтереси і нахили, охоплювати всі сфери, в яких відбувається становлення особистості молоді людини. Підвищити ефективність виховних зусиль комсомолу, тісно пов'язувати їх з вирішенням конкретних завдань господарського і культурного будівництва. Різноманітні форми масової пропаганди і агітації, політичної освіти, контрпропагандистської роботи

підпорядковувати формуванню у підрастаючого покоління глибокого марксистсько-ленінського розуміння законностей сучасного суспільного розвитку, радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму. Виховувати юнаків і дівчат у дусі дружби і єдності з народами братніх соціалістичних країн, солідарності з визвольною боротьбою трудящих капіталістичних держав і держав, які розвиваються. Необхідно з дитячих років прищеплювати молоді повагу до славної історії Вітчизни, Державного герба, Гімну Радянського Союзу і Державного прапора країни, не порушувати впевненість у правоті соціалістичних ідеалів. Посилити естетичне виховання юнацтва, наполегливо запроваджувати в побут соціалістичну обрядовість.

Молоді люди суспільства розвиненого соціалізму повинні бути притаманними високі ідейно-моральні якості, насамперед комуністична переконаність, соціальна активність, працьовитість і самодисципліна, відповідальність за загальну справу культури і благородство щодо сім'ї, колективу, суспільства, шанобливе ставлення до закону, вміння долати виникаючі труднощі.

ЦК ВЛКСМ, радянським профспілковим і господарським органам, громадським організаціям слід приділяти чималішу увагу поліпшенню організації дозвілля молоді. Розробити і здійснити систему заходів по широкому розвитку науково-технічної і художньої творчості, фізкультури і спорту, молодіжного туризму, поліпшенню роботи з молоддю за місцем проживання, особливо в гуртожитках. Важливо, щоб у вільний час юнаки і дівчата не займалися пустими розвагами, щоб усі форми дозвілля сприяли ідейному збагаченню, фізичному розвитку, виробленню

високих культурних запитів та естетичних смаків, прилученню до кращих досягнень вітчизняної і світової культури. Не допускати, щоб під прикриттям самодіяльності об'єднань у середовищі молоді проникали аполітичність, аморальність, сліпе наслідування західної моди. Комсомольські працівники повинні брати особисту участь у колективних формах відпочинку молоді, бути безпосередніми організаторами дозвілля юнаків і дівчат. Обов'язок кожної комсомольської організації, кожного комсомольця — активно боротися за зміцнення громадського порядку, братися за це серйозно, не обмежуючись оголошенням чергової кампанії або походу.

Міністерству культури СРСР, Держкіно СРСР, Держкомвидав СРСР, Держтелерадіо СРСР, творчим спілкам у тісному співробітництві з ЦК ВЛКСМ слід добиватися створення високохудожніх творів літератури і мистецтва, які глибоко і яскраво розкривали духовну, ідейно-моральну силу радянської людини, оспівували працю на благо суспільства, подвиг ім'я Батьківщини. Широко залучати до цього майстрів культури, талановитих представників молоді творчої інтелігенції. Особливу увагу могиливість пред'являти до кіно- і телефільмів, музичних і літературних творів для дітей і підлітків. Закрити всі канали проникнення в літературу і мистецтво безідейності й вульгарності, поставити надійний заслін впливу буржуазної «масової культури».

Редакціям центральних і місцевих газет і журналів, радіо і телебачення, ТАРС, АПН різноманітні молодіжну тематику, підвищити ідейний зміст, професійний рівень публікацій і редакцій. Повніше висвітлювати практику партійного керівництва комсомолом і роботу з молоддю, яскравіше розкривати образ комсомольського вождя. ЦК ВЛКСМ, партійним комітетам вжити заходів щодо поліпшення діяльності комсомольської преси.

Партійним і комсомольським комітетам, політорганам, партійним і комсомольським організаціям Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, ДТСААФ запропоновано посилити військово-патріотичне виховання молоді, прищеплювати їй почуття високої відповідальності за виконання честного обов'язку по захисту соціалістичної Вітчизни. Слід з ще більшою наполегливістю виховувати у молоді почуття любові до Батьківщини і ненависті до її ворогів, високу політичну, класову пильність, постійну готовність до подвигу. В роботі з допризованою молоддю більше приділяти уваги

[Закінчення на 2-й стор.]

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ К П Р С

ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ ПАРТІЙНОГО КЕРІВНИЦТВА КОМСОМОЛОМ
І ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО РОЛІ В КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

[Закінчення.
Початок на 1-й стор.]

її морально-політичній, військово-технічній і фізичній підготовці. Ленінський наказ: «Вчитися військової справи по-справжньому!» — повинен бути стрижнем усієї роботи армійського комсомолу. У військово-патріотичній роботі широко використати підготовку до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

ЦК КПРС зобов'язав партійні комітети, ЦК ВЛКСМ, місцеві комсомольські органи постійно тримати в полі зору питання дальшого підвищення ролі комсомольських організацій у житті вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, формування у кожного студента і учня потреби у глибокому вивченні марксистсько-ленінської теорії, політики партії, в оволодінні обраною спеціальністю, готовності працювати там, де потрібно Батьківщині. Керуючись рішеннями квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС, наполегливо і послідовно вести роботу, зв'язану з здійсненням шкільної реформи по всіх її основних напрямках. Комсомол повинен бути надійною опорою педагогічних колективів у підвищенні якості навчально-виховного процесу, трудової, професійної підготовки учнів. Звернути особливу увагу на всемірний розвиток ініціативи і самодіяльності, творчих начал у роботі учнівських комсомольських організацій. Посилити шефство виробничих комсомольських організацій над школами, профтехучилищами, піонерськими дружинами.

Поліпшити керівництво Всесоюзною піонерською організацією імені В. І. Леніна. Необхідно, щоб у кожного загоном велася цікава, ідейно і емоційно насичена піонерська робота, у піоне-

рів і жовтнат закладалися міцні основи правильної життєвої позиції. Розглядаючи питання роботи з піонерією в партійних організаціях.

Вся атмосфера навчання і виховання у сім'ї, середній і вищій школі, трудовому колективі, в піонерській і комсомольській організаціях повинна бути пройнята духом колективізму, ідейності, непримирності до утримання, речизму, байдужості, до того, що розходиться з нашою мораллю, трудовим способом життя, активно сприяти формуванню всебічно розвиненої особи. Партійним і профспілковим організаціям слід підвищити зваженість до батьків за виховання дітей.

ЦК КПРС підкреслив, що зростання ролі ВЛКСМ у комуністичному будівництві вимагає дальшого організації політичного зміцнення комсомолу, посилення бойовості і самодіяльного характеру всіх його ланок, особливо первинних комсомольських організацій. Комсомольська робота повинна бути наповнена великим суспільним змістом, усім, чим живе наш народ, захоплювати юнаків і дівчат романтикою, творчим пошуком, корисними ділами.

Комітетам комсомолу в основу треба покласти поліпшення стилю, форм і методів роботи комсомолу. Постійно керуватися вказівкою т. Черненко К. У. про те, що суть цієї роботи, з одного боку, — підвищувати організованість, порядок, дисципліну в рядах ВЛКСМ, а з другого — розвивати ініціативу і активність комсомольців. Рішуче викоринювати формалізм і заорганізованість у діяльності комсомольських організацій, захоплення показними, розрахованими на зовнішній ефект кампаніями. Комсомольські працівники покликані проводити максимум

часу в молодіжних колективах, спілкуватися з молоддю не тільки на масових заходах, а й в повсякденному житті, глибоко вникати в її турботи, вміло поєднувати масові та індивідуальні форми роботи серед юнаків і дівчат. Зосередити зусилля на роботі безпосередньо в первинних організаціях і комсомольських групах, підвищити роль комсомольських зборів. Добиватися, щоб кожен комсомолец сумлінно виконував громадські доручення, брав активну участь у справах своєї організації. Навести належний порядок в обліку членів ВЛКСМ. Підвищувати знання комсомольця, виховувати почуття гордості і відповідальності за приналежність до Спілки молодих ленинців. На основі строго індивідуального підходу забезпечити прийом у ВЛКСМ гідних представників робітничої, сільської, армійської і учнівської молоді, не допускаючи форсування зростання рядів комсомолу. Прийом у комсомол повинен бути зваженою, незабутньою подією в житті молодої людини.

ЦК Компартії союзних республік, крайкомів і обкомів партії, ЦК ВЛКСМ, комсомольським комітетам звернути особливу увагу на роботу з комсомольськими кадрами, розглядаючи її як ключову ланку посилення діяльності комсомолу.

ЦК КПРС підкреслив, що тут все має величезне значення — ідейна переконаність і моральна чистота, організаторська хватка і здатність чуйно реагувати на специфічні запити молоді, професійна зрілість і аластивий молоді запал. Необхідно рішуче прискіпати будь-які прояви кар'єризму і байдужості, некритичного ставлення до справи, всякого роду зловживання. При доборі і розстановці

кадрів забезпечувати колективність, високу принциповість і вимогливість. Активніше рекомендувати в комсомольські органи діяльних комсомольців з числа робітників, колгоспників, молодих спеціалістів, які пройшли школу трудового колективу, користуються авторитетом у молоді. Ширше залучати до керівної роботи в комсомолі жіночу молодь. Добиватися певної стабільності кадрів. Сміливіше висувати на партійну, радянську і господарську роботу комсомольських активістів, які добре виявили себе.

Здійснити заходи по вдосконаленню структури апарату комсомольських органів, маючи на увазі насамперед зміцнення міських і райкомів комсомолу, особливо сільських. Надаючи важливого значення політичній освіті комсомольських кадрів, визнано необхідним розширити їх підготовку у вищих партійних навчальних закладах і вищій комсомольській школі при ЦК ВЛКСМ.

Академії наук СРСР, АСН і ІМЛ при ЦК КПРС, Академії педагогічних наук СРСР, ВКШ при ЦК ВЛКСМ доручено поліпшити наукову роботу актуальних проблем комуністичного виховання молоді. Ширше залучати до цієї роботи учених-супільствознавців, партійних і комсомольських працівників.

Центральний Комітет КПРС висловлює впевненість, що партійні, радянські, профспілкові, комсомольські організації, трудові колективи і далі вирощуватимуть і виховуватимуть таку молодь, як гідно продовжити будівництво нового суспільства, буде на висоті історичної відповідальності за долю країни, за долю соціалізму і мир, зуміє не тільки освоїти досвід старших поколінь, а й збагатити його власними зверненнями.

ЗА ЩЕДРІСТЬ ГОЛУБОЇ НИВИ

2500 ТОНН РИБИ ЗОВОВ'ЯЗАЛИСЯ ВИЛОВИТИ І ВІДПРАВИТИ ДО СТОЛУ ТРУДЯЩИХ У НИШНЬОМУ РОЦІ ТРУДІВНИКИ РИБОВОДНИХ ГОСПОДАРСТВ ОБЛАСТІ. ВАГОМУ ЧАСТКУ У ВИКОНАННІ ВЗЯТОК ЗОВОВ'ЯЗАНЬ ВНОСЯТЬ І РИБАЛКИ РИБКОЛОГІЧНОГО ІМЕНІ ПЕТРОВСЬКОГО СВІТЛОВИДСЬКОГО РАЙОНУ.

Колектив рибалок імені Петровського районного суду, який очолює комуніст Іван Дем'янович Шевченко. Увечері кожного дня до причалу підходять баркаси, наповнені рибою. Першими ліварічний план по її вилуви виконали ланки, очолювані Г. М. Пашенком та М. С. Голіною. Їм вручено перехідний вимісел переможців соціалістичного змагання.

До цьогорічного рибальського сезону колектив бригади підготувався заздалегідь. Силами рибалок було налагоджено чотири катери, 10 баркасів. Нинішнього року матеріальна база поповнилася ще чотирма катерами. Це зручні в роботі рибальські судна, котрі з кожним роком по-

ступово антициклону дерев'яні баркаси. На нових суднах створено хороші умови для високопродуктивної роботи рибалок і їх відношук.

Молоде пополнення колективу — Леонід Суєський, Сергій Хакінко, Микола Паршин та інші — до початку сезону одержали повсякдення водіїв малогабаритних човнів і стали повноправними членами бригади. Старші рибалки задоволені молоддю, охоче передають їй досвід, навчають майстерності.

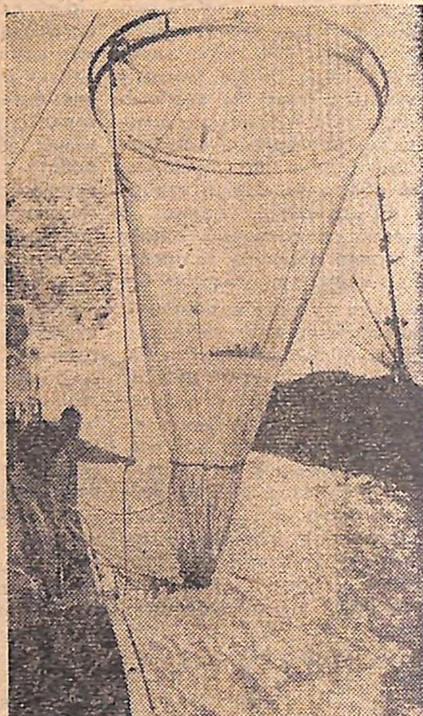
Погода не дає змоги розгорнути, як слід, риболовецький промисел. Усе ж, на сьогоднішній день, на своєму рахунку більш, як по 20 центнерів свіжої риби мають ланки, очолювані Л. Г. Потапенком та М. І. Шаулою.

Світловидський район.

АЗЕРБАЙДЖАНСЬКА РСР. 96 тисяч центнерів риби — такий річний план колективу риболовства імені Н. Наріманова, нагородженого за підсумками соціалістичного змагання минулого року Перехідним червоним прапором ЦК КПРС. Рада Міністрів РСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ із занесенням на Всесоюзну дошку пошани на ВДНГ СРСР.

На знімку: на сейнері «Комсомолец».

Фото А. ТАВАКАЛОВА.
Фотохроніка ТАРС.

З АКИНЧИЛИСЯ судові дебати, і суд пішов радитись, який винести вирок. На лаві підсудних Кіровського народного суду м. Кіровограда — двоє підлітків. Вони перекидаються між собою короткими фразами, награвно посміхаються, підбадьорюють одне одного.

Я уважно вдивляюся в їх обличчя, спостерігаю за батьками і близькими підсудних, що сидять тут же, в залі, і стараюся збагнути, як ці двоє неповнолітніх одинокі за бортом життя ця його початку. Що перешкоджало їм чесно вступити у нього, вчитися, працювати і жити, як мільйони їхніх ровесників? І як після усього скоеного наважуватися вони дивитися в очі своїм батькам, друзям і тим, хто в залі судових засідань зветься «потерпілим». Хоча, щодо останніх, то підсудні намагаються їх просто не помічати...

Доведено, що підсудні Холодков і Бабак протягом двох тижнів грудня минулого року здійснили кілька крадіжок особистого майна громадян, завдавши матеріальних збитків на суму 10 524 карбованців. Крім того, Андрій Холодков за аналогічний період вивірив документи у кількох громадян.

Незважаючи на юний вік, Андрій Холодков 1966 року народження, анікета у нього вже далеко не блискуча. Це в дитинстві він не раз піддавався на дрібні крадіжки. За це ї був направлений у спецшколу, де нав-

чався три роки. Проте цей перший урок, який подало йому життя, мабуть, не запам'ятався хлопцеві. Два роки тому він уже сидів ось так у залі суду і слухав вирок, згідно з яким його позбавили волі на чотири роки. Проте на основі Указу Президії Верховної Ради СРСР про амністію строк покарання Холодкова було зменшено до 1 року 8 місяців.

Скільки

Здавалося, логічно було б переглянути свої принципи і погляди на життя, взятися за розум, як кажуть у народі. Проте, незважаючи на запропоновану комісією та інспекцією у справах неповнолітніх допомогу влаштуватися на роботу після закінчення строку позбавлення волі, хлопець відмовився, уникав, як тільки міг, зустрічі з працівниками міліції. На суді запевняв, що не збирається повертатися до старого. Просто скоро знадобилися гроші. А де їх узя-

ти, коли в сім'ї працювала лише мати (батько в цей час лікувався від алкоголізму)? Тож вирішив знову пограбувати чийсь будинок. А незабаром і компаньйон знайшовся...

Ігор Бабак на два роки молодший від Андрія. Що саме їх здружило? Можливо, схожі факти біографії? Ігор, що навчаючись у школі, перебував на обліку в інспекції у справах неповно-

літніх. Жив удвох з матір'ю. Як сам зізнався на суді, матеріально вони були забезпечені добре, ні в чому не знали нестатку. Проте, коли став навчатися у міському профтехучилищі № 4, відчув себе «самостійним». Почав не приходити на ніч додому, пропускати заняття, випивати. У цей період і підтвердився повільний «товариш» — Андрій Холодков. Це він запропонував Ігореві пограбувати будинок. Бабак погодився.

Та й хіба міг не погодитися, коли йому довірилися такий «авторитетний» товариш, з «багатим» життєвим досвідом? Здружитися з ним і «іти на справу» Ігореві не перешкодило навіть той факт, що Холодков відбував покарання і за пограбування квартири самого Бабака... Причому «красивого» життя впливали сильнішими від власного самолюбства. Тим більше, що Ігореві давно вже хотілося мати стерео-музичну апаратуру, а тут є можливість швидко її придбати. Аякже — золоті прикраси, годинники, хутряні шапки і козирки. Бері, скіль-

ки вишесеш. І вишесеш мішечки... А те, чого не могли (чи не вважали за потрібне) вивести — псували і ламали. Якщо у помешканнях цінних речей було менше, ніж хотілося зловити, то вони зганяли свою злість на дитячих м'ячах і машинках, ляльках і ведмедиках... Холодков і Бабак не вважали ганебним пройти взутими по ліжках, по свіжках скатертинах на столі... Коли не вдавалося відімкнути замок і увійти до чийсь оселі через двері — біли вікна, трощили рами.

Так було на практиці. Теоретично ж, готуючи Ігоря до крадіжки, Холодков навчав не залишати слідів, завжди працювати у рукавичках. Мабуть, «наставник» Бабака мав деякий педагогічний хист, тому що скоро Ігор і собі захотів давати такі уроки молодшим. Його «учени» — семикласник СШ № 16 Валерій Великий — теж швидко засвоїв теоретичний курс і 24 грудня 1983 року разом з Бабаком взяв участь у пограбуванні квартири, звідки вивесли цінних речей на 1000 карбованців. Тільки та обставина, що на момент злочину Валерію ще не виповнилося 14-ти, врятувала його від лави підсудних.

У справі Холодкова і Бабака є кілька прізвиськ громадян, що в суді виступали як свідки. Проте цих людей цілком справедливо можна вважати співучасниками злочинів. Ні, вони не ходили грабувати квартири. Вони «нічого не знали і просто зберігали деякі речі» (досяг-таки дороги), що приносили Холодков і Бабак. Дивно, чому ні дівчинку Кіровоградської кондитерської фабрики Н. П. Пляш, ні особи без певних занять Н. В. Подобинська, Ю. М. Пляш, О. Д. Бурко не згадувалися, що у Холодкова і Бабака, які піде на працю-

ють, знаходяться на утриманні батьків, не може бути стільки золотих прикрас, хутряних виробів, різноманітного чоловічого і жіночого взуття, дорогої радіоапаратури. Невже не виникла підозра і у громадянина Т. Д. Кайковий, який за 100 карбованців купив у Холодкова нові жіночі чобітки, шубу і три золотих обручки? А у кондитера ресторана «Весна» Н. А. Косової, яка купила у Холодкова нову шубу (ше, до речі, з фабричним ярликом) усього за 150 карбованців?

Хороша риса людського характеру — доброта. Але не треба було проявляти її господарям квартири, які застали на місці злочину Холодкова і Бабака. Андрієві, правда, вдалося втекти, а Бабака ті відпустили самі, зваживши на його сліпі прохання і досить-таки юний вік... Людська порядність і доброта нічого не навчили хлопця, і вже через два дні він виліз з іншої квартири цінних речей на суму 745 карбованців.

Народний суд Кіровського району м. Кіровограда засудив А. Холодкова до п'яти, а Ігоря Бабака до трьох років позбавлення волі з відбуванням у виправно-трудовій колонії посиленого режиму. Нечесний шлях до «красивого життя» прийняв обох туди, куди неминуче мав привести, — до гіркої розплати.

В. СИНЕНКО,
заступник прокурора Кіровського району м. Кіровограда.

ЛИПНЕВОЇ ВЕСЕЛОЇ ПОРИ

Літня чверть для членів виробничої бригади Шишкінської десятирічки почалася на спеціальних плантаціях гороху. Учні щодня збирали по 200—250 кілограмів стручків.

Особливо багато турбот у ці дні в Наталки Шилан. Вона — бригадир учнівської виробничої. В її обов'язки входить контроль за якістю, швидкістю виконуваних робіт, своєчасним відправленням продукції споживачам.

Приклад старших наслідували й учні молодших класів. Особливо старалися Коля Бадик, Оля Дзібановська, її сестрички Катя і Тетянка та братик Миколка.

Нині члени виробничої бригади закінчують збирання стручків. Спішать востаннє відправити замовлену продукцію споживачам. Під час заготівлі зелених стручків гороху старанно працюючи відзначилися Валерій Кудашкін, Сергій Яценко, Наташа Стаднік, Люда Ніколайченко, Микола Голуб та багато інших.

Та не тільки на полі працюють з собою виробничу практику учні. Володимир Христич, Микола Ключенко, Сергій Кузьмін випасають худобу. Працює разом із батьком на тракторі Микола Саусь. Готується вийти на живий лан помічником комбайнера Михайло Чухарьов.

На знімках: іде збирання гороху; бригадир задоволена роботою; Коля Бадик і Оля ДЗІБАНОВСЬКА від старших не відстають.

Фото М. САВЕННА.

Компанієвський район.

«Справна цифра»

Так називалася стаття, опублікована в «Молодом комунарі» 17 травня ц. р. У ній, зокрема, було піддано критиці роботу Кіровоградського районного комсомолу. Про заходи, спрямовані на покращення роботи лекторської групи району, повідомляє перший секретар Кіровоградського районного ЛКСМУ Т. Сушкова:

«Статтю обговорено на засіданні бюро районного комсомолу. Другому сенсе

тареві району В. Ткаченку суворо вказано на недостатній контроль за діяльністю лекторської групи. Розглянуто й утверджено новий її склад.

Відбулося засідання лекторської групи, на якому розглянуто основні напрями її діяльності на друге півріччя 1984 року. Переглянуто графік читання лекцій для комсомольців і молоді району. Звернуто увагу лекторів на необхідність перед'явлення в районі путівок, які свідчать про прочитання лекцій. Серед запланованих зросла кількість лекцій на теми права, історії комсомолу й міжнародного молодіжного руху. У великих первинних комсомольських організаціях затверджені організатори лекційної пропаганди серед комсомольців та молоді. Проводиться прослуховування й рецензування лекцій у молодіжних аудиторіях».

«Паспорт про відкриття»

На опублікований під таким заголовком 29 травня ц. р. критичний матеріал, де йшлося про незадовільну підготовку піонерського табору імені Гагаріна в обласному центрі до нового оздоровчого сезону, редакція ерернала відповіла некроючим обласним ремонтно-будівельним трестом (саме ця організація поспішно відповідала за підготовку табору) В. С. Бабіна. Він повідомив, що факти, наведені в публікації, мали місце. Адміністрація, партійна й профспівкова організації обрешбудтресту вжили заходів для ліквідації недоліків. Всі ремонтно-будівельні роботи і роботи по благоустрою були закінчені до 30 травня, а паспорт про відкриття піонерського табору одержаний і червоний ц. р.

Я КОСЬ листопадового дня я насили добрався у Новоархангельськ з далекого села. Газетні клопоти затримали там на цілий день, і хоч з неба сіявся мокрий дрібенький сніжок та настирливий вітер пробирав до тіла — я все-таки зважився повернутися у райцентр. І як на щастя трапилось кілька попутних («До повороту...»).

Змерзлий, зголоднілий я подумав, що у такий пізній час перекусити можна хіба що у ресторані.

У ресторані «Ятрань» грали музику. Браво, весело грали. І хоч присутні не танцювали, а голосно, намагалися переключити музичну прощальну спречкалися, доводили своє, взято цокалися дзвінками

ського харчування, зокрема звернути увагу на діяльність їх у районних центрах.

Зайнявся цим дослідженням і не став вибирати райцентр — поїхав до Олександрівки. Підказали, що там є ресторан і що він працює.

«Те, що побачив у Новоархангельську — виняткове явище, — думалося по дорозі в Олександрівку. — Ресторан не повинен перетворюватися у пивничку і служити місцем збиговиська людей з сумнівними запитами та й, врешті, вчинками. В такому випадку ресторан справді втрачає свій авторитет і до нього йдуть у крайньому випадку — коли, наприклад, дуже вже піджимає голод, а магазини зачине-

подумайте, як просто відгадувалося запитання — квіти повинні символізувати якусь одну пору року (командировочні обговорюють вчорашню поразку «клубу знавців»)...

Справді у кутку на одному столику стояли у вазі припорошені паперові й пластмасові квіти. Яку пору року вони символізували, незвідомо...

По обіді я запитав командировочних, яке їхнє враження від обслуговування?

Три жінки дивно усмінулись, а інтелігентний з вигляду чоловік сказав:

— Мені доводиться часто бувати в райцентрах, то тут, як і всюди. Якщо ж оцінювати за високими мірками, то це не те: малий вибір страв, естетика на низькому рівні... Врешті, пообідати можна. Як на мене, то слід би було ввіскупі змінити: ресторан на їдальню.

Директор комбінату громадського харчування П. П. Мельник сказав:

— Зараз у нас ще відвідувачів більш-менш, а восени чи взимку... Якби було своє тепличне господарство — редька, огірочки... Усе ж привозне, дороге. З кадрами негаразд, не вистачає. Капітальний ремонт треба в залі робити... Весілля та «голубі вогники» якось виручають нас із планом.

Все треба, а чому ж не робите?

І це ще не всі причини того, чому олександрівський ресторан «Тясмина» не має авторитету у населення. Про нього насамперед треба дбати.

Є В ОЛЕКСАНДРІВЦІ кілька закладів громадського харчування. В барі (тут перекусують на виступах), «Кулінарії», навіть у кафе гарячих страв не готують. «Ідуть у заводську їдальню або в ресторан, — порадила мені буфетниця кафе. — Нам не підвело гарячої води, санстанція заборонила подавати...». У заводській їдальні — спертий дух, сутінки, за столиками подекуди чоловіки п'ють пиво. Неприятно, похмуро. Обійшовши всі їдальні і кафе, мимоволі подумав: чи не краще було б зробити один заклад громадського харчування, але такий, щоб до нього було приємно зайти?

О 19-й годині в Олександрівці починаються всі кафе і бари, о 20-й останній продуктовий магазин. Після восьмої вечора я знову навідався в «Тясмину».

Гостей — за двома столиками. У зачичному кутку Один гурт пересідав тричі, поки знайшли справну розетку, щоб взімкнути свій магнітофон. Світло тільки в тому кутку (з 50 лампочок горить п'ять). Від куріння — сіровинна димка завіса.

Під магнітофон не танцювали. Голосно тільки бесідували. Офіціантка кілька разів після 21-ї години зашпала ресторанні двері на клямку, але хлопці впускали, коли треба було своїх.

Оргія з власною музикою при кількох пляшках темного вина продовжувалася.

Часом жителі ставлять запитання: чи потрібен в райцентрі ресторан? Так, потрібен. Інша справа — який і для кого.

В. БОНДАР.

кор. «Молодого комунара».

ВІД РЕДАКЦІ. А як думаєш ти, читачу? Як міркування викликало у тебе ця публікація? Розкажи нам про особисте ставлення до ресторану: який він у вас, який би ти хотів його бачити?

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

ОД «ЯТРАНИ» ДО «ТЯСМИНА»

фужерами з темним вином, — музику грали бравово: відчувалося, що цей веселий танець вони люблять грати. До столу підійшла офіціантка, я замовив вареники з сиром, дві склянки чаю, і офіціантка лукаво підкинула брову:

— Все?

Я розумів її здивування так: у такий час до ресторану за чаєм не приходять...

Тим часом музику помовчали хвилину-другу після веселої, перекинувшись словом з відвідувачами і чи то на замовлення (від столика хтось запропонував «Давай нашої!»...), чи за сценарієм виступу, — зі сцени вихлюпнулася тягуча сумна мелодія блюза. Тонко жалілася на високих регістрах гітара-соло, глухо акцентував сильну долю барабан, заходився розпачем саксофон.

Це була «іхня», бо вони, погримуючи стільцями, встали з-за столу і ліниво почали танцювати. Молоді до тридцяти років, хлопці. Одягнені по всякому — хто в болоньєвій куртці, хто у кужайці, а то й у тонкому піджаку поверх джемпера. Проте взуті всі однаково — в закаханих у каліні литих гумових чоботях. «Мабуть, з околиць селища, — подумалося тоді, — куди поночі у червиках не доберешся...».

Іх було чоловік вісім, значно менше, ніж обслуговуючого персоналу у ресторані. Займали вони два зсунутих до купи столики біля самої естради. Офіціантка швидко їх обслуговувала.

Того вечора під враженням побаченого і почутого я подумав: «А чи потрібен у райцентрі ресторан?».

Цей новоархангельський вечір у «Ятрані» довго не йшов з голови, і деталі його спливали у пам'яті, як учорашні, під час розмови з директором кіровоградського ресторану «Київ» Сергієм Беззаєм. Інтерв'ю було опубліковане в газеті «Молодий комунар», під заголовком «Авторитет підприємства». Редакція ним започаткувала розмову, в якій запропонувала читачам ґрунтовніше дослідити роботу наших закладів громад-

ні чи щось на зразок цього».

Треба дбати про авторитет ресторану. А свідченням його є кількість відвідувачів. Але ще не переступивши порога «Тясмина», я зрозумів: ресторан в Олександрівці відвідують неохоче. Є для цього причини об'єктивні, чисто райцентрівські. Є й суб'єктивні — пересвідчився в цьому згодом.

Причини об'єктивні. Запитав кількох олександрівців про те, якої вони думки про ресторан. Знаєте, соромно признатись, але я ще у ньому й не був. Якось так виходить, що нема потреби. Вдома дружина смачно готує, а обід завжди додому — близько, ввечері — тим більше... — відповів один. «Це якщо хто запрошує — на весілля там чи іменини, — то йдуть до ресторану, а так чого?.. Та й рідко хто іменини справляє в ресторані — у нас це якось не ведеться. Є ж для цього своя хата чи квартира...» — сказала друга. «Місцевий ресторан не відвідують» — чув і таку категоричну думку.

Це об'єктивні причини. З часом окремі з них зжикнуть себе, але поки що вони є і їх не слід обминати, коли мова заходить про авторитет ресторану, що визначається кількістю відвідувачів.

А суб'єктивні?

За обідній час — приблизно з дванадцятої години до другої — ресторан «Тясмина» на 100 посадочних місць відвідало чоловік 25. Ні, заходило до ресторану значно більше — вони не сідали за столики і не чекали замовлень, у них були справи до тих, хто на кухні. Ці більше заважали — то заводили голосну розмову, яку хотілось обірвати, бо мала б призначатись вона не на аудиторію, то відволікали офіціантку.

Зайшли п'ятеро командировочних.

— Сідаймо ось тут, біля цієї їкебани, — чоловічий голос. — Ні, ви тільки

Та до чого ж різнобарсним літо краснеє іде.

Фото В. ГРИБА.

Традиції примножуються

ШАНУЄ театральне мистецтво Кіровоградщина, земля корифеїв. Є тут сотні самодільних театрів.

Першим з них одержав звання народного двадцять п'ять років тому самодільний театр Олександрійського міського будинку культури. А починався він 1953 року з драматичного гуртка, який заснував заслужений артист УРСР Іван Петрович Сагайдаков.

Для першого спектаклю була вибрана п'єса О. Корнійчука «Богдан Хмельницький». Країна готувалась урочисто відзначити 300-річчя возз'єднання України з Росією. Прем'єра відбулася в січні 1954 року. У виставі було залучено 60 чоловік. Ця подія переросла в справжнє театральне свято міста. Гра самодільних артистів Г. Петренка, Т. Семеніхіна, К. Кондрєва, О. Мальованого, Г. Шкварі, А. Шевченка, О. Бузинника, О. Лобанова, А. Проскурівського сподобалася робітникам молодого нахтарського міста. До театру стали приходити нові самодільні актори. З успіхом були поставлені «Капітан Коршун» В. Собка, «Розлом» Б. Лавренюка, «Юність батьків» Б. Горбатова, «Назар Стодоля» Т. Шевченка, «Не судилося» М. Старицького та інші. У квітні 1959 року театру було присвоєно звання самодільного народного. Театр став справжнім літописцем революційних, бойових і трудових звершень народу. На сьогодні він поставив більше шістдесяти вистав. Великий вклад у розвиток самодільного народного театру зробили заслужений артист УРСР І. Сагайдаков та М. Донець. Михайло Олександрович Донець віддав цьому театру п'ятнадцять років. До останнього дня свого життя він був з колективом. Його палкий характер, світлий розум і творча сміливість давали насагу акторам Т. Семеніхіну, І. Вінецькому, Т. Мамаєвій, М. Поліщук, І. Тесленку, Е. Требух, Д. Бернадському, В. Калішевцю, О. Чеботило, підружжю Голуб'ятницьких. За 30 років існування театру у виставах колективу зіграли близько двохсот аматорів.

Нині самодільні митці виступають на сцені нішнього будинку культури електромеханічного заводу, яка в різні роки служила підмостками М. Л. Кропивницькому, М. К. Заньковецькій, М. К. Садовському, І. К. Карпенку-Карому. Традиції, започатковані у свій час в місті Олександрії корифеями українського театру, народним артистом СРСР Гнатом Петровичем Юрком, який організував перший у місті театр «Сурма», живуть і сьогодні.

В. БАННИК,
завідуючий відділом культури Олександрійського райкомкому.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Кіровоградське технічне училище № 4 ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- швачка-мотористка (строк навчання — 1 рік);
- кравець чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу (строк навчання — 2 роки);
- кравець верхнього одягу з умінням робити розкрій (строк навчання — 2,5 року);
- кравець легкого одягу (строк навчання — 1,5 року);
- перукар широкого профілю (строк навчання — 1,5 року).

Приймають юнаків і дівчат віком від 16,5 до 20 років.

ському виробничому швейному об'єднанні.

Учням, які навчаються спеціальності кравець верхнього одягу, кравець легкого одягу, кравець верхнього одягу (з умінням робити розкрій) та перукар, під час проходження виробничої практики виплачується 33,3 процента від заробленої суми. Після закінчення училища їм надається робота в райміськпобудкомбінатах і на фабриках індивідуального пошиття та ремонту одягу.

На навчання спеціальностей кравець верхнього одягу (з умінням робити розкрій), перукар приймають осіб тільки за направленням райміськпобудкомбінатів, фабрик індивідуального пошиття та ремонту одягу, комбінату «Промінь».

При ухваленні працюють гуртки художньої самодільності, спортивні секції і клуби.

Початок занять — 1 вересня.

Училище забезпечує гуртожитком учнів з багатодітних сімей та сиріт.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я директора, характеристику, документ про освіту, довідку з місця проживання, шість фотокарток 3X4 см, медичну довідку (форма № 086/у).

По прибутті до училища вступники пред'являють особисто свідоцтво про народження і паспорт.

Документи приймають до 30 серпня за адресою: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79.

При Кіровоградському автопідприємстві 10021 (АВТОБУСНИЙ ПАРК)

ПРАЦЮЮТЬ П'ЯТИМІСЯЧНІ КУРСИ

ПО ПІДГОТОВЦІ ВОДІВ АВТОБУСІВ З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА

На курси приймаються особи віком не менше 20 років, що мають освіту не нижче 8 класів, які за станом здоров'я придатні для роботи на автобусах.

Особі, що закінчили курси і зараховані водіями, забезпечуються форменим одягом, безплатним проїздом в автобусах міських і приміських сполучень.

За період навчання на курсах виплачується стипендія.

Одинокі забезпечуються добре обладнаним гуртожитком.

Проїзд на роботу і з роботи службовим автобусом.

Початок занять — в міру комплектування груп.

Після закінчення курсів водії одержують право працювати на автобусах усіх марок.

По довідці звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 15. Відділ кадрів. Телефон 6-40-77.

Їхати автобусом № 24 до зупинки «Хлібозавод».

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ УПРАВЛІННЯ ТОРГІВЛІ ОБЛВІКОНКОМУ

ЗАПРОШУЄ

на навчання юнаків та дівчат для набуття таких спеціальностей:

продавець промислових товарів широкого профілю (строк навчання — 1,5 року);

продавець продовольчих товарів широкого профілю (строк навчання — 1,5 року);

контролер касир продовольчих і промислових товарів (строк навчання — 1 рік);

Приймають юнаків та дівчат віком від 16 років

з освітою за 10 класів, а також юнаків, звільнених з лав Радянської Армії. Учнів забезпечують підручниками, стипендією в розмірі 32 крб., а звільнених в запас — 70 крб. на місяць.

Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Для вступу потрібно подати такі документи: заяву (із зазначенням обраної спеціальності);

характеристику, свідоцтво про народ-

ження або паспорт (пред'являються особисто), документ про освіту,

довідку з місця проживання,

медичну довідку (форма № 286),

4 фотокартки 3X4 см. Документи приймають з 15 травня по 15 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Василівська, 5. Гел. 4 14-85. Їхати автобусами №№ 5, 20 або тролейбусами №№ 2, 6 до зупинки «Швейна фабрика».

Дирекція.

Зам 166

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для виробничого об'єднання «Олександрівський» і Олександрійського електромеханічного заводу.

Приймають юнаків і дівчат, які мають середню освіту, і юнаків, звільнених з лав Радянської Армії, на такі спеціальності:

машиніст конвейєрів для роботи на вузькоколійному розріді (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.);

електрослюсар підземний (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 129 крб.); машиніст електровозів підземних (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 129 крб.); машиніст електровозів для вузькоколійного розріді (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.);

розрідів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.); машиніст екскаваторів вузькоколійного розріді (строк навчання — 1 рік, стипендія — 100 крб.);

апаратник вузькоколійного розріді (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.); токар по металу (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

електрослюсар промислового устаткування (строк навчання — 1 рік, стипендія — 95 крб.); машиніст брикетних пресів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар механоскладальних робіт (строк навчання — 1 рік, стипендія — 75 крб.);

водій автомобіля (строк навчання — 6 місяців, стипендія — 85 крб.); автослюсар-водій (строк навчання — 1 рік, стипендія — 72 крб.);

складальник електромашин і апаратів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

слюсар-ремонтник (строк навчання — 1 рік, стипендія — 72 крб.);

слюсар-інструментальник (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 85 крб.);

наладчик верстатів (строк навчання — 1,5 року, стипендія — 30 крб.);

молодший продавець (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

кухар громадського харчування (строк навчання — 2 роки, стипендія — 30 крб.);

машиніст сушильного устаткування (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

машиніст парових котлів (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

машиніст парових турбін (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар по ремонту устаткування теп-

лоелектростанцій (строк навчання — 1 рік, стипендія — 85 крб.);

слюсар КВП і автоматик (строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

Учні всіх спеціальностей під час проходження виробничої практики одержують додатково до стипендії 50 процентів заробітку (гірничий), інші професії — 33,3 процента від заробленої суми.

Відмінники навчання одержують стипендію, підвищену на 25 процентів, а ті, хто навчається добре, — на 15 процентів.

Інтерпродії забезпечують гуртожитком.

Заяву про прийом подають на ім'я директора училища із зазначенням обраної спеціальності.

Початок занять — 1 вересня.

До заяви додають: документ про освіту, свідоцтво про народження, 4 фотокартки 3X4 см, характеристику зі школи, довідку про профілактичний щеплення.

Адреса училища: м. Олександрія, пл. М. рова, 18.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2 45 00; відповідального секретаря — 2 46 87; відділу комсомольського миття — 2 46 51; листів і масової роботи — 2 45 36; пропаганди — 2 45 36; учнівської молоді — 2 46 87; військово-патріотичного виховання та спорту фоголабораторії — 2 45 35; оголошень — 2 56 65; коректорської — 3 61 83; нічної редакції — 3 03 53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України м. Кіровоград вул. Глінки, 2.